

ନରସିଂହ ପଟ୍ଟନାୟକ

ବନାମ

ଓଡ଼ିଶା ରାଜ୍ୟ

ଅପ୍ରିଲ 2, 1996

[ଏସ୍. ସି. ଅଗ୍ରୱାଲ ଏବଂ ଜି. ଟି. ନାନାବତୀ, ନ୍ୟାୟମୂର୍ତ୍ତିସ୍ୱୟ]

ସେବା ଆଇନ—ବାଧତାମୂଳକ ଅବସର— ଆବେଦନକାରୀଙ୍କ ବିରୋଧରେ ଦୁଇଟି ପ୍ରତିକୂଳ ଗୋପନୀୟ ବିଚ୍ଚିତ୍ତି ଏବଂ ବିଚାରାଧୀନ ବିଭାଗୀୟ କାର୍ଯ୍ୟାନୁଷ୍ଠାନ ଏବଂ ଅପରାଧକ ତଦନ୍ତ ବିଚାରକୁ ନେଇ ଜନସ୍ୱାର୍ଥରେ ସମୀକ୍ଷା କମିଟି ଦ୍ୱାରା ସୁପାରିସ—ପ୍ରତିକୂଳ ବିଚ୍ଚିତ୍ତି ପରେ ଆବେଦନକାରୀଙ୍କ ପଦୋନ୍ନତି ଏବଂ ବିଭାଗୀୟ କାର୍ଯ୍ୟାନୁଷ୍ଠାନ ରଦ୍ଦ କରିବା ଇତ୍ୟାଦି—ଏହାର ପ୍ରାସଙ୍ଗିକତା—ବାର୍ଷିକ ଗୋପନୀୟ ବିଚ୍ଚିତ୍ତିରେ ପ୍ରତିକୂଳ ମତ୍ତବ୍ୟ ସ୍ୱୟଂ ଅନୁକୂଳ ଧାରଣା ବଜାୟ ରଖିପାରିବ ନାହିଁ ଯାହା ଜନସ୍ୱାର୍ଥରେ ଆବେଦନକାରୀଙ୍କ ବାଧତାମୂଳକ ଅବସରକୁ ପ୍ରୟୋଜନୀୟ—ବାଧତାମୂଳକ ଅବସରର ଆଦେଶ ରଦ୍ଦ— ଓଡ଼ିଶା ସେବା ସଂହିତା—ନିୟମ 71 (a).

ଆବେଦନକାରୀ 1956 ମସିହାରେ ଓଡ଼ିଶା ସରକାରଙ୍କ ଜଳସେଚନ ବିଭାଗରେ ସହକାରୀ ଯନ୍ତ୍ରୀ (ଜଳସେଚନ) ଭାବେ ଯୋଗ ଦେଇଥିଲେ ଏବଂ 1984 ମସିହାରେ କାମତଳା ଆଧାରରେ କ୍ରମଶଃ ମୁଖ୍ୟ ଯନ୍ତ୍ରୀ ଭାବେ ପଦୋନ୍ନତି ପାଇଥିଲେ ଏବଂ 1985 ମସିହାରେ ତାଙ୍କର ପଦୋନ୍ନତିକୁ ନିୟମିତ କରାଯାଇଥିଲା । 1986 ମସିହାରେ ଓଡ଼ିଶା ସେବା ସଂହିତାର ନିୟମ 71 (a) ର ପ୍ରଥମ ପ୍ରାବଧାନରେ ରାଜ୍ୟ ସରକାରଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ପାରିତ ଏକ ଆଦେଶ ଦ୍ୱାରା ଆବେଦନକାରୀଙ୍କୁ ବାଧତାମୂଳକ ଭାବେ ଚାକିରିରୁ ଅବସର ଦିଆଯାଇଥିଲା ।

ଦୁର୍ନୀତି, ଅନିୟମିତତା ଏବଂ ତାଙ୍କ ବିରୋଧରେ ଏକ ଦୁର୍ନୀତି ନିବାରଣ ମାମଲା ସମେତ କେତେକ ପରିସ୍ଥିତିକୁ ଆଧାର କରି ସମୀକ୍ଷା କମିଟି ଦ୍ୱାରା କରାଯାଇଥିବା ସୁପାରିଶ ଆଧାରରେ ଆବେଦନକାରୀଙ୍କ ବାଧତାମୂଳକ ଅବସରର ଆଦେଶ ପାରିତ କରାଯାଇଥିଲା ।

ଆବେଦନକାରୀ ଓଡ଼ିଶା ପ୍ରଶାସନିକ ନ୍ୟାୟାଧିକାରୀଙ୍କ ନିକଟକୁ ଯାଇ ଯୁକ୍ତି ଦର୍ଶାଇଥିଲେ ଯେ ଚାକିରିରୁ ତାଙ୍କର ବାଧତାମୂଳକ ଅବସର ଗ୍ରହଣ ପାଇଁ ଆବଶ୍ୟକ ମତ ପ୍ରସ୍ତୁତ କରିବା ପାଇଁ ରାଜ୍ୟ ସରକାରଙ୍କ ନିକଟରେ କୌଣସି ତଥ୍ୟ ନାହିଁ । ନ୍ୟାୟାଧିକାରୀ ଏହି ଆବେଦନକୁ ଖାରଜ କରିଦେଇଛନ୍ତି । ତେଣୁ ଏହି ଆବେଦନ ।

ଆବେଦନକୁ ଅନୁମତି ଦେଇ, ଏହି ନ୍ୟାୟାଳୟ

ଦର୍ଶାଇଥିଲେ : 1.1. 1975-76 ଏବଂ 1977-78 ବର୍ଷ ପାଇଁ ଗୋପନୀୟ ବିଚ୍ଚିତ୍ତିରେ ମତ୍ତବ୍ୟ ପ୍ରଦାନ କରାଯିବା ପରେ ଆବେଦନକାରୀଙ୍କୁ 1978 ମସିହାରେ ଅଧୀକ୍ଷକ ଯନ୍ତ୍ରୀ ଏବଂ ପରେ 1984 ମସିହାରେ ମୁଖ୍ୟ

ଯନ୍ତ୍ରୀ ପଦବୀରେ ପଦୋତ୍ତୀ ଦିଆଯାଇଥିଲା । 1975-76 ର ପୂର୍ବ ବର୍ଷ ସମ୍ବନ୍ଧରେ, 1976-77 ବର୍ଷରେ ଏବଂ 1977-78ର ପରବର୍ତ୍ତୀ ବର୍ଷଗୁଡ଼ିକରେ ଆବେଦନକାରୀଙ୍କ କାର୍ଯ୍ୟ ସମ୍ପାଦନକୁ "ଉତ୍ତମ" ଭାବରେ ଆକଳନ କରାଯାଇଥିଲା । ଏହି ପରିସ୍ଥିତିରେ, 1975-76 ଏବଂ 1977-78 ବର୍ଷ ପାଇଁ ବାର୍ଷିକ ଗୋପନୀୟ ବିବୃତିରେ ଦିଆଯାଇଥିବା ପ୍ରତିକୂଳ ମତବ୍ୟ ସ୍ୱୟଂ ଆବେଦନକାରୀଙ୍କ ବାଧ୍ୟତାମୂଳକ ଅବସରକୁ ନେଇ ଏହି ଆଧାରରେ ଅନୁକୂଳ ଧାରଣା ବଜାୟ ରଖିପାରିବ ନାହିଁ ଯେ, ଆବେଦନକାରୀଙ୍କୁ ସେବାରେ ଅଧିକ ରଖିବା ଜନସ୍ୱାର୍ଥରେ ନଥିଲା ।

ବୈକୁଣ୍ଠ ନାଥ ଦାସ ଏବଂ ଅନ୍ୟଜଣେ ବନାମ ମୁଖ୍ୟ ଜିଲ୍ଲା ଚିକିତ୍ସା ଅଧିକାରୀ, ବାରିପଦା ଏବଂ ଅନ୍ୟଜଣେ,
[1992] 2 ଏସ୍ ସି ସି 299, ଉପରେ ନିର୍ଦ୍ଧାରଣ କରାଯାଇଛି ।

1.2. 1975-76 ଏବଂ 1977-78 ବର୍ଷ ପାଇଁ ଗୋପନୀୟ ବିବୃତିରେ ପ୍ରତିକୂଳ ପ୍ରବେଶ ବ୍ୟତୀତ, ସମୀକ୍ଷା କମିଟି ଦ୍ୱାରା ଅନ୍ୟ ଯେଉଁ ପରିସ୍ଥିତି ଉପରେ ନିର୍ଦ୍ଧାରଣ କରାଯାଇଥିଲା ତାହା ଥିଲା କାର୍ଯ୍ୟାନୁଷ୍ଠାନ ଗୁଡ଼ିକ ଯେଉଁଥିରେ ଆବେଦନକାରୀଙ୍କଠାରୁ ସ୍ୱସ୍ୱୀକରଣ ମାଗିଥିଲେ କିମ୍ବା ଯେଉଁଠାରେ ସ୍ୱସ୍ୱୀକରଣ ଦିଆଯାଇଥିଲା ଏବଂ ମାମଲା କର୍ତ୍ତୃପକ୍ଷଙ୍କ ବିଚାରରେ ଥିଲା ଏବଂ ସେହି ସମସ୍ତ କାର୍ଯ୍ୟାନୁଷ୍ଠାନ ପରବର୍ତ୍ତୀ ସମୟରେ ବନ୍ଦ କରାଯାଇଥିଲା । ସେହିପରି, ଆୟ ବହିର୍ଭୂତ ସମ୍ପତ୍ତି ରଖିବା ଅଭିଯୋଗରେ ଦୁର୍ନୀତି ନିବାରଣ ବିଭାଗ ପକ୍ଷରୁ ଆବେଦନକାରୀଙ୍କ ବିରୋଧରେ ପଞ୍ଜୀକୃତ ହୋଇଥିବା ଦୁର୍ନୀତି ମାମଲା ସେତେବେଳେ ତଦନ୍ତ ପର୍ଯ୍ୟାୟରେ ଥିଲା ଏବଂ ପରବର୍ତ୍ତୀ ସମୟରେ ତଦନ୍ତ ଶେଷ ହେବା ପରେ ଆବେଦନକାରୀଙ୍କୁ ଦୋଷମୁକ୍ତ କରାଯାଇଛି ଏବଂ ଚୁଡ଼ାନ୍ତ ବିବୃତି ଦାଖଲ କରାଯାଇଛି ଯାହାକୁ ମୁଖ୍ୟ ବିଚାର ବିଭାଗୀୟ ଦଣ୍ଡାଧିକାରୀ ଗ୍ରହଣ କରିଛନ୍ତି । ଆବେଦନକାରୀଙ୍କ ଉପରେ ରାଜ୍ୟ ସରକାରଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ଲାଗୁ କରାଯାଇଥିବା ତିନୋଟି ବେତନ ବୃଦ୍ଧିକୁ ଅଟକାଇବାର ଜୋରିମାନାକୁ ଓଡ଼ିଶା ପ୍ରଶାସନିକ ନ୍ୟାୟାଳୟର ଖାରଜ କରିଦେଇଛନ୍ତି । ତେଣୁ ଏହି ନିର୍ଦ୍ଧାରଣୀଳ ପରିସ୍ଥିତିଗୁଡ଼ିକ ନିଜର ଗୁରୁତ୍ୱ ହରାଇ ବସିଥିଲେ ।

2. ସାଧାରଣ ଭାବେ ଆବେଦନକାରୀ ସେବାନିବୃତ୍ତି ଗ୍ରହଣ ବୟସ 58 ବର୍ଷ ହେବା ପରେ ଏପ୍ରିଲ 30, 1991 ଅବସର ଗ୍ରହଣ କରିଥାନ୍ତେ । ମାର୍ଚ୍ଚ 5, 1986 ତାରିଖର ବାଧ୍ୟତାମୂଳକ ଅବସର ଆଦେଶକୁ ରଦ୍ଦ କରିବାର ପରିଶୀଳନାପୂର୍ବକ, ଆବେଦନକାରୀଙ୍କୁ ଏପ୍ରିଲ 30, 1991 ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଚାକିରିରେ ରହିଥିବାର ବିବେଚନା କରିବାକୁ ହେବ ଏବଂ ଅବସରକାଳୀନ ବେତନ ଏବଂ ଅନ୍ୟାନ୍ୟ ଅବସରକାଳୀନ ସୁବିଧା ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟରେ ବେତନ ଏପ୍ରିଲ 30, 1991 ଅନୁଯାୟୀ ସ୍ଥିର କରାଯିବା ଉଚିତ ଏବଂ ସେହି ଆଧାରରେ ତାଙ୍କୁ ପ୍ରଦାନ କରାଯାଉଥିବା ଅବସରକାଳୀନ ବେତନ ଏବଂ ଅବସରକାଳୀନ ସୁବିଧା ଗଣନା କରାଯିବା ଉଚିତ । ମାର୍ଚ୍ଚ 5, 1986 ତାଙ୍କ ବାଧ୍ୟତାମୂଳକ ଅବସର ଗ୍ରହଣ ତାରିଖ ଠାରୁ ଆରମ୍ଭ କରି ଏପ୍ରିଲ 30, 1991, ତାଙ୍କର ସେବାନିବୃତ୍ତିର ବୟସ ଗ୍ରହଣ

ତାରିଖ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ , ବକେୟା ବେତନ ଏବଂ ଅନ୍ୟାନ୍ୟ ପାରିଶ୍ରମିକର ସମ୍ବନ୍ଧରେ, ଆବେଦନକାରୀଙ୍କୁ ଏହି ଅବଧି ପାଇଁ ତାଙ୍କୁ ବେତନ ଏବଂ ପାରିଶ୍ରମିକର 50 ପ୍ରତିଶତ ପ୍ରଦାନ କରାଯିବା ଉଚିତ ।

ଦେଖାନୀ ଆବେଦନ ଅଧିକାରିତା : ଦେଖାନୀ ଆବେଦନ ସଂଖ୍ୟା 645/1988

ଓଡ଼ିଶା ପ୍ରଶାସନିକ ନ୍ୟାୟାଳୟକରଣ, ଭୁବନେଶ୍ୱରର ଓ. ଏ. ସଂଖ୍ୟା 44 /1986 ରେ 28.9.87 ତାରିଖର ରାୟ ଏବଂ ଆଦେଶରୁ ।

ଆବେଦନକାରୀ ପାଇଁ ଜୟନ୍ତ ଦାସ ଏବଂ ରାଜ କୁମାର ମେହେଟା ।

ପ୍ରତିବାଦୀଙ୍କ ପାଇଁ ଇନ୍ଦ୍ରଜିତ ରାୟ, ମହାଧିବନ୍ଧା, ଓଡ଼ିଶା ଏବଂ ପି. ଏନ୍. ମିଶ୍ର ।

ନ୍ୟାୟାଳୟଙ୍କ ରାୟ ପ୍ରଦାନ କରାଯାଇଥିଲା ।

ଏସ୍. ସି. ଅଗ୍ରୱାଲ, ନ୍ୟାୟମୂର୍ତ୍ତି. ଏହି ଆବେଦନ ଓଡ଼ିଶା ପ୍ରଶାସନିକ ନ୍ୟାୟାଳୟକରଣ (ଏହା ପରେ 'ନ୍ୟାୟାଳୟକରଣ ' ଭାବରେ ସୂଚିତ) ଆବେଦନକାରୀଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ଦାଖଲ ହୋଇଥିବା ଓ. ଏ. ସଂଖ୍ୟା 44/1986 ରେ ସେପ୍ଟେମ୍ବର 28,1987 ତାରିଖରେ ମାର୍ଚ୍ଚ 5,1986 ର ଆଦେଶରେ ତାଙ୍କ ଚାକିରିରୁ ସମୟ ପୂର୍ବରୁ ଅବସର ସମ୍ବନ୍ଧରେ ଆଦେଶ ଦିଆଯାଇଥିବା ରାୟ ବିରୁଦ୍ଧରେ ନିର୍ଦ୍ଦେଶିତ ହୋଇଛି ।

ଆବେଦନକାରୀ 1956 ମସିହା ଏପ୍ରିଲ 1 ତାରିଖରେ ଓଡ଼ିଶା ସରକାରଙ୍କ ଜଳସେଚନ ବିଭାଗରେ ସହକାରୀ ଯନ୍ତ୍ରୀ ଭାବେ ଚାକିରିରେ ଯୋଗ ଦେଇଥିଲେ । 1962 ମସିହା ମାର୍ଚ୍ଚ 2 ତାରିଖରେ ସେ କାମଚଳା ଭିତ୍ତିରେ କାର୍ଯ୍ୟନିର୍ବାହୀ ଯନ୍ତ୍ରୀ ଭାବେ ପଦୋନ୍ନତି ପାଇଥିଲେ ଏବଂ 1963 ମସିହାରେ ଓଡ଼ିଶା ଲୋକସେବା ଆୟୋଗଙ୍କ ସହମତି ପାଇବା ପରେ କାର୍ଯ୍ୟ ନିର୍ବାହୀ ଯନ୍ତ୍ରୀ ପଦବୀରେ ତାଙ୍କର ପଦୋନ୍ନତି ନିୟମିତ କରାଯାଇଥିଲା । 1978 ମସିହା ମେ 21 ତାରିଖରେ ତାଙ୍କୁ କାମଚଳା ଭିତ୍ତିରେ ଅଧିକ ଯନ୍ତ୍ରୀ ଭାବେ ପଦୋନ୍ନତି ଦିଆଯାଇଥିଲା ଏବଂ 1979 ମସିହାରେ ଓଡ଼ିଶା ଲୋକସେବା ସେବା ଆୟୋଗଙ୍କ ପରାମର୍ଶ କ୍ରମେ କାମଚଳା ପଦୋନ୍ନତିକୁ ନିୟମିତ କରାଯାଇଥିଲା । ନଭେମ୍ବର 30,1984 ତାରିଖରେ ଆବେଦନକାରୀଙ୍କୁ କାମଚଳା ଆଧାରରେ ମୁଖ୍ୟ ଯନ୍ତ୍ରୀ (ଜଳସେଚନ) ଭାବରେ ପଦୋନ୍ନତି ଦିଆଯାଇଥିଲା ଏବଂ ଅଗଷ୍ଟ 23,1985 ତାରିଖରେ ଓଡ଼ିଶା ଲୋକସେବା ଆୟୋଗଙ୍କ ସୁପାରିଶରେ ଉଚ୍ଚ ପଦୋନ୍ନତି ନିୟମିତ କରାଯାଇଥିଲା । ମାର୍ଚ୍ଚ 5,1986 ତାରିଖର ଆଦେଶ ଅନୁଯାୟୀ ଆବେଦନକାରୀଙ୍କୁ ବାଧ୍ୟତାମୂଳକ ଭାବେ ଚାକିରିରୁ ଅବସର ଦିଆଯାଇଥିଲା । ଆବେଦନକାରୀଙ୍କ ବାଧ୍ୟତାମୂଳକ ଅବସର ଆଦେଶ ଓଡ଼ିଶା ସେବା ସଂହିତାର ନିୟମ 71(a) ର ପ୍ରଥମ ପ୍ରାବଧାନ ଦ୍ୱାରା ପ୍ରଦାନ କରାଯାଇଥିବା କ୍ଷମତା ବଳରେ ପାରିତ କରାଯାଇଥିଲା ଯାହା ରାଜ୍ୟ ସରକାରଙ୍କୁ ଜଣେ ସରକାରୀ କର୍ମଚାରୀଙ୍କ 50 ବର୍ଷ ବୟସ ପୂରଣ ହେବା ପରେ କିମ୍ବା ତାଙ୍କର 25 ବର୍ଷର ଚାକିରି ପୂରଣ କରିବା ପରେ ବାଧ୍ୟତାମୂଳକ ଅବସର ନେବା ପାଇଁ କ୍ଷମତା ପ୍ରଦାନ କରିଥାଏ ଯଦି ରାଜ୍ୟ ସରକାରଙ୍କ ମତ ଦିଅନ୍ତି ଯେ ସେ ଚାକିରି ରେ ଆଉ ଅବସ୍ଥାପିତ

ହେବା ଜନସ୍ୱାର୍ଥରେ ନଥିଲା । ନ୍ୟାୟାଧିକାରୀ ସମ୍ମୁଖରେ ଦାଖଲ ହୋଇଥିବା ଆବେଦନରେ ଆବେଦନକାରୀ ଦର୍ଶାଇଛନ୍ତି ଯେ, ଚାକିରିରୁ ତାଙ୍କର ବାଧ୍ୟତାମୂଳକ ଅବସର ପାଇଁ ଆବଶ୍ୟକ ମତ ଗଠନ କରିବା ପାଇଁ ରାଜ୍ୟ ସରକାରଙ୍କ ନିକଟରେ କୌଣସି ତଥ୍ୟ ନଥିଲା । ଉକ୍ତ ଯୁକ୍ତିକୁ ନ୍ୟାୟାଧିକାରୀ ଦ୍ୱାରା ଗ୍ରହଣ କରାଯାଇନାହିଁ ।

ସେହି ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟରେ ବିଧିବଦ୍ଧ ଭାବେ ଗଠିତ ସମୀକ୍ଷା କମିଟି ଦେଇଥିବା ସୁପାରିସଗୁଡ଼ିକ ଆଧାରରେ ଆବେଦନକାରୀଙ୍କ ବାଧ୍ୟତାମୂଳକ ଅବସର ଆଦେଶ ପାରିତ ହୋଇଥିଲା । ଉକ୍ତ ସମୀକ୍ଷା କମିଟି, ଯାହାର ଏକ ବୈଠକ ଫେବୃଆରୀ 15, 1986 ରେ ଅନୁଷ୍ଠିତ ହୋଇଥିଲା, ଏଥିରେ ଆବେଦନକାରୀଙ୍କ ସମେତ ପାଞ୍ଚ ଜଣ ଅଧିକାରୀଙ୍କ ସେବା ନଥିବାର ସମୀକ୍ଷା କରିଥିଲେ, ଯେଉଁମାନେ 50 ବର୍ଷ ବୟସ ପୂରଣ କରିଥିଲେ ଏବଂ ଏହା ଆବେଦନକାରୀଙ୍କ ସମୟ ପୂର୍ବରୁ ଅବସର ଗ୍ରହଣ କରିବାକୁ ସୁପାରିଶ କରିଥିଲେ । ସମୀକ୍ଷା କମିଟିର ଉକ୍ତ ବୈଠକର କାର୍ଯ୍ୟାନୁଷ୍ଠାନରୁ (ଯାହାର ଏକ ନକଲ ଓଡ଼ିଶା ରାଜ୍ୟ ପକ୍ଷରୁ ଉପସ୍ଥିତ ଥିବା ବିଜ୍ଞ ମହାଧିକାରୀ ଆମ ସମ୍ମୁଖରେ ଉପସ୍ଥାପନ କରିଛନ୍ତି) ଆମେ ଜାଣିବାକୁ ପାଇଛୁ ଯେ ସମୀକ୍ଷା କମିଟିର ସୁପାରିସଗୁଡ଼ିକ ନିମ୍ନଲିଖିତ ପରିସ୍ଥିତିଗୁଡ଼ିକ ଉପରେ ଆଧାରିତ :

(1) 1975-76 ଏବଂ 1977-78 ବର୍ଷ ପାଇଁ ଆବେଦନକାରୀଙ୍କ ବାର୍ଷିକ ଗୋପନୀୟ ବିବୃତିରେ ପ୍ରତିକୂଳ ଲିଖନ ଥିଲା ।

(2) ତାଙ୍କ ଜ୍ଞାତ ଆୟର ଉତ୍ତର ଠାରୁ ଆୟ ବହୁତ୍ୱିତ ସମ୍ପତ୍ତି ରଖିବା ଅଭିଯୋଗରେ ଆବେଦନକାରୀଙ୍କ ବିରୋଧରେ ଦୁର୍ନୀତି ନିବାରଣ ବିଭାଗ ପକ୍ଷରୁ ଦୁର୍ନୀତି ନିବାରଣ ମାମଲା ରୁଜୁ କରାଯାଇଛି ।

(3) ସେହିପରି ବାଲିମେଳା ତ୍ୟାଗ୍ ପ୍ରକଳ୍ପର କାର୍ଯ୍ୟନିର୍ବାହୀ ଯନ୍ତ୍ରୀ ଭାବେ କାର୍ଯ୍ୟ କରୁଥିବା ସମୟରେ ହୋଇଥିବା ଦୁର୍ନୀତି ଅଭିଯୋଗରେ କ୍ଷମ୍ପାକରଣ ଦେବାକୁ ଆବେଦନକାରୀଙ୍କୁ କୁହାଯାଇଛି ।

(4) କେନ୍ଦ୍ରୀୟ ଜଳସେଚନ ମଣ୍ଡଳ ଅଧିକାରୀ ଯନ୍ତ୍ରୀ ଭାବରେ ନିୟମିତ କାର୍ଯ୍ୟ କରୁଥିବା ସମୟରେ କାର୍ଯ୍ୟକୁ ବିଭାଜନ କରିବା ଅନିୟମିତତା କରିଥିବା ଅଭିଯୋଗରେ ତାଙ୍କ ବିରୋଧରେ ଅଭିଯୋଗ ଗଠନ କରାଯାଇଛି ।

(5) କୋଡାଲ୍ ଆନୁଷ୍ଠାନିକତା ଅନୁସରଣ ନକରି ଏବଂ କେନ୍ଦ୍ରୀୟ ଜଳସେଚନ ମଣ୍ଡଳ ଅଧିକାରୀ ଯନ୍ତ୍ରୀ ଭାବରେ କାର୍ଯ୍ୟ କରିବା ସମୟରେ ସର୍ବନିମ୍ନ ଉପଲକ୍ଷ ହାର ନିର୍ଦ୍ଧାରଣ ପାଇଁ ଉପଯୁକ୍ତ ଟେଣ୍ଡର ଅନୁସନ୍ଧାନ ବିନା କଲିକତାର ଏକ ଫାର୍ମକୁ ଟ. 37,759.66 ପଇସା ବ୍ୟୟରେ 20ଟି ଡିରପାଲର ଯୋଗାଣ ପାଇଁ ଆଦେଶ ଦେବା ପାଇଁ ମଧ୍ୟ ତାଙ୍କୁ କ୍ଷମ୍ପାକରଣ ମାଗିଛି ।

(6) କୌଶଲ୍ୟାଗଙ୍ଗ ମହାପାତ୍ର ଫାର୍ମରେ ଆନୁମାନିକ 4,22,565 ଟଙ୍କା ବ୍ୟୟରେ ଉନ୍ନତି କାର୍ଯ୍ୟ ହାତକୁ ନେଇଥିବାରୁ ତାଙ୍କ ବିରୋଧରେ କାର୍ଯ୍ୟାନୁଷ୍ଠାନ ମଧ୍ୟ ଆରମ୍ଭ ହୋଇଛି ଏବଂ କାର୍ଯ୍ୟ ବିଭାଜନ ପାଇଁ ମୁଖ୍ୟ ଯନ୍ତ୍ରୀଙ୍କ

ଅନୁମୋଦନ ପ୍ରାପ୍ତ ନକରି ଏହାକୁ ତାଙ୍କ କ୍ଷମତାର ଆର୍ଥିକ ସୀମା ମଧ୍ୟରେ ଆଣିବା ପାଇଁ ଚୁକ୍ତିକୁ ଦୁଇ ଭାଗରେ ବିଭକ୍ତ କରିଛନ୍ତି ଏବଂ ଏହିପରି ଓଡ଼ିଶା ପି. ଡବ୍ଲ୍ୟୁ. ଡି. ସଂହିତା ବ୍ୟବସ୍ଥାଗୁଡ଼ିକୁ ଉଲ୍ଲଂଘନ ହୋଇଛି । ଏହି ମାମଲା ଜି. ଏ. (ଦୁର୍ନୀତି ନିବାରଣ) ବିଭାଗ ଦ୍ୱାରା ତଦନ୍ତ ପାଇଁ ପ୍ରଶାସନିକ ନ୍ୟାୟାଧିକରଣ ନିକଟକୁ ପଠାଯାଇଛି, ପ୍ରଶାସନିକ ନ୍ୟାୟାଧିକରଣ ଆବେଦନକାରୀଙ୍କୁ କାର୍ଯ୍ୟ ନିର୍ବାହୀ ଯନ୍ତ୍ରୀ ପଦବୀରେ ପାହ୍ୟାକୁ ହ୍ରାସ କରିବାକୁ ସୁପାରିଶ କରିଥିଲେ କିନ୍ତୁ ସରକାର ସତର୍କତାର ସହ ବିଚାର କରିବା ପରେ ତାଙ୍କର ତିନୋଟି ବେତନ ବୃଦ୍ଧିକୁ ହ୍ରାସ କରିବାକୁ ନିଷ୍ପତ୍ତି ନେଇଥିଲେ ।

(7) 1981 ମସିହାରେ କେନ୍ଦ୍ରୀୟ ଜଳସେଚନ ମଣ୍ଡଳ ଅଧିକାରୀ ଯନ୍ତ୍ରୀ ଭାବେ 50 ମେଟ୍ରିକ ଟନ ଚୁକ୍କରା ଷ୍ଟିଲ ନିଷ୍ପାସନ ମାମଲାରେ ଅନିୟମିତତା କରିଥିବା ଅଭିଯୋଗର ସ୍ୱତ୍ୱାକରଣ ଦେବାକୁ କୁହାଯାଇଥିଲା । ସେ ତାଙ୍କ ସ୍ୱତ୍ୱାକରଣ ଦାଖଲ କରିଥିଲେ ଏବଂ ଏହି ମାମଲାଟି ଅଧିକ ତଦନ୍ତ ଅପେକ୍ଷାରେ ରହିଛି ।

ଆବେଦନକାରୀଙ୍କ ପକ୍ଷରୁ ଉପସ୍ଥିତ ହୋଇଥିବା ବିଜ୍ଞ ଅଧିକାରୀ ଶ୍ରୀ ଜୟନ୍ତ ଦାସଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ଏହା ଉପସ୍ଥାପନ କରାଯାଇଛି ଯେ, ଦୁର୍ନୀତି ନିବାରଣ ମାମଲାରେ (ପରିସ୍ଥିତି ସଂଖ୍ୟା 2) ଯାହା ଜ୍ଞାତ ଆୟର ଉପରେ ଠାରୁ ଆୟ ବହିର୍ଭୂତ ସମ୍ପତ୍ତି ରଖିବା ପାଇଁ ଦୁର୍ନୀତି ନିବାରଣ ବିଭାଗ ପକ୍ଷରୁ ପଞ୍ଜିକୃତ ହୋଇଥିଲା, ତଦନ୍ତ ଶେଷ ହେବା ପରେ ପୋଲିସ ଦ୍ୱାରା ଏକ ଚୁଡ଼ାନ୍ତ ବିବୃତି ଦାଖଲ କରାଯାଇଥିଲା ଏବଂ ଫେବୃଆରୀ 29, 1988 ତାରିଖର ଆଦେଶରେ ମୁଖ୍ୟ ନ୍ୟାୟିକ ଦଣ୍ଡାଧିକାରୀ, କଟକଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ଏହାକୁ ଗ୍ରହଣ କରାଯାଇଛି । ପରିସ୍ଥିତି ସଂଖ୍ୟା 3 ସମ୍ବନ୍ଧରେ ଯେଉଁଥିରେ ଆବେଦନକାରୀଙ୍କୁ ବାଲିମେଳା ତ୍ୟାମ ପ୍ରକଳ୍ପର କାର୍ଯ୍ୟନିର୍ବାହୀ ଯନ୍ତ୍ରୀ ଭାବରେ କାର୍ଯ୍ୟ କରିବା ସମୟରେ ଦୁର୍ନୀତି ଅଭିଯୋଗର ସ୍ୱତ୍ୱାକରଣ ଦେବାକୁ କୁହାଯାଇଥିଲା, ଆବେଦନକାରୀଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ଏହା ଦାଖଲ କରାଯାଇଛି ଯେ ପ୍ରାଥମିକ ସ୍ୱତ୍ୱାକରଣ ପାଇବା ପରେ ଏବଂ ମୁଖ୍ୟ ଯନ୍ତ୍ରୀଙ୍କ ମତାମତ ନେବା ପରେ ବିଚାର କରାଯାଇଥିବା କାର୍ଯ୍ୟାନୁଷ୍ଠାନଗୁଡ଼ିକୁ ବନ୍ଦ କରାଯାଇଥିଲା । ପରିସ୍ଥିତି ସଂଖ୍ୟା 4 ସମ୍ବନ୍ଧରେ କେନ୍ଦ୍ରୀୟ ଜଳସେଚନ ମଣ୍ଡଳ ଅଧିକାରୀ ଯନ୍ତ୍ରୀ ଭାବେ କାର୍ଯ୍ୟ କରୁଥିବା ସମୟରେ କାର୍ଯ୍ୟ ବିଭାଜନରେ ଅନିୟମିତତା ପାଇଁ ଆବେଦନକାରୀଙ୍କ ବିରୋଧରେ ଯେଉଁ ଅଭିଯୋଗ ଅଣାଯାଇଛି, ସେ ସମ୍ପର୍କରେ ଏହା ଉପସ୍ଥାପିତ ହୋଇଛି ଯେ ଆବେଦନକାରୀଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ସ୍ୱତ୍ୱାକରଣ ଦାଖଲ କରାଯିବା ପରେ ଆଉ କୌଣସି କାର୍ଯ୍ୟାନୁଷ୍ଠାନ ଗ୍ରହଣ କରାଯାଇନାହିଁ ଏବଂ କାର୍ଯ୍ୟାନୁଷ୍ଠାନ ବନ୍ଦ କରାଯାଇଛି । ପରିସ୍ଥିତି ସଂଖ୍ୟା 5 ରେ ସୂଚିତ ମାମଲା ମଧ୍ୟ ବନ୍ଦ କରାଯାଇଥିଲା । ପରିସ୍ଥିତି ସଂଖ୍ୟା 6 ସମ୍ବନ୍ଧରେ କୌଶଲ୍ୟାଗଙ୍ଗ ମହ୍ୟତାସ ଫାର୍ମ ସମ୍ବନ୍ଧରେ ଆବେଦନକାରୀଙ୍କ ବିରୁଦ୍ଧରେ ଆରମ୍ଭ ହୋଇଥିବା କାର୍ଯ୍ୟାନୁଷ୍ଠାନ ସମ୍ବନ୍ଧରେ, ଏହା ଉପସ୍ଥାପିତ ହୋଇଛି ଯେ ଯେତେବେଳେ ଏହି ମାମଲା ସମୀକ୍ଷା କମିଟି ଦ୍ୱାରା ବିଚାର କରାଯାଇଥିଲା ସେତେବେଳେ ଆବେଦନକାରୀଙ୍କ ଉପରେ ତିନୋଟି ବେତନ ବୃଦ୍ଧି ଅଟକାଇବାର ଜୋରିମାନା ଲାଗୁ କରୁଥିବା ସରକାରଙ୍କ ଆଦେଶ ଆବେଦନକାରୀଙ୍କୁ ସୂଚିତ କରାଯାଇନଥିଲା ଏବଂ ଏହା ପରେ ଆବେଦନକାରୀ ଓଡ଼ିଶା ପ୍ରଶାସନିକ ନ୍ୟାୟାଧିକରଣଙ୍କ ସମ୍ମୁଖରେ ଏକ ଆବେଦନ (ଓ. ଏ. ସଂଖ୍ୟା 487/1988)

ଦାଖଲ କରି ଉକ୍ତ ଆଦେଶକୁ ଆହ୍ୱାନ କରିଥିଲେ, ଯାହା ନ୍ୟାୟାଧିକାରୀ ଦ୍ୱାରା ଡିସେମ୍ବର 4,1991 ର ରାୟ ଦ୍ୱାରା ଅନୁମତି ଦିଆଯାଇଛି ଏବଂ ଉକ୍ତ ଜୋରିମାନା ଲାଗୁ କରୁଥିବା ରାଜ୍ୟ ସରକାରଙ୍କ ଆଦେଶ ରଦ୍ଦ କରାଯାଇଛି । ପରିସ୍ଥିତି ସଂଖ୍ୟା 7 ସମ୍ବନ୍ଧରେ, ଏହା ଉପସ୍ଥାପିତ ହୋଇଛି ଯେ 50 ମେଟ୍ରିକ ଟନ ଚୁକ୍କୁରା ଷ୍ଟିଲ୍ ନିଷ୍ପାଦନ ମାମଲାରେ କାର୍ଯ୍ୟାନୁଷ୍ଠାନ ବନ୍ଦ କରାଯାଇଛି । ପରିସ୍ଥିତି ସଂଖ୍ୟା 3, 4, 5 ଏବଂ 7 ସମ୍ବନ୍ଧରେ କାର୍ଯ୍ୟାନୁଷ୍ଠାନ ବନ୍ଦ କରିଥିବା ପ୍ରତିବାଦୀଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ବିରୋଧ କରାଯାଇ ନାହିଁ । କିମ୍ବା ଦୁର୍ନୀତି ନିବାରଣ ମାମଲାରେ ଚୁଡ଼ାନ୍ତ ବିବୃତି ଦାଖଲ କରିବା (ପରିସ୍ଥିତି ସଂଖ୍ୟା 2) ଏବଂ ମୁଖ୍ୟ ନ୍ୟାୟିକ ଦଣ୍ଡାଧିକାରୀଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ଏହାର ସ୍ୱୀକୃତି ତଥା ତିନୋଟି ବେତନ ବୃଦ୍ଧି (ପରିସ୍ଥିତି ସଂଖ୍ୟା 6) ଅଟକାଇବାର ଜୋରିମାନା ଲାଗୁ କରିଥିବା ଆଦେଶ ରଦ୍ଦ କରିବା ମଧ୍ୟ ପ୍ରତିବାଦୀଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ବିବାଦୀୟ ନୁହେଁ । ତେଣୁ ଏହା ପ୍ରତୀକ୍ଷାମାନ ହେବ ଯେ 1975-76 ଏବଂ 1977-78 ବର୍ଷର ପ୍ରତିକୂଳ ଲିଖନ ବ୍ୟତୀତ ଅନ୍ୟ ଯେଉଁ ପରିସ୍ଥିତି ଉପରେ ସମୀକ୍ଷା କମିଟି ନିର୍ଭରଶୀଳ ଥିଲା, ତାହା ଏପରି କାର୍ଯ୍ୟାନୁଷ୍ଠାନ ଥିଲା ଯେଉଁଥିରେ ଆବେଦନକାରୀଙ୍କଠାରୁ କ୍ଷମାକରଣ ମାଗିଥିଲେ କିମ୍ବା ଯେଉଁଠି କ୍ଷମାକରଣ ଦିଆଯାଇଥିଲା ଏବଂ ମାମଲା କର୍ତ୍ତୃପକ୍ଷଙ୍କ ବିଚାରଧୀନ ଥିଲା ଏବଂ ସେହି ସମସ୍ତ କାର୍ଯ୍ୟାନୁଷ୍ଠାନ ପରବର୍ତ୍ତୀ ସମୟରେ ବନ୍ଦ କରି ଦିଆଯାଇଥିଲା । ସେହିପରି, ଜ୍ଞାତ ଆୟର ଉତ୍ପାଦନ ଠାରୁ ଆୟ ବହିର୍ଭୂତ ସମ୍ପତ୍ତି ରଖିବା ଅଭିଯୋଗରେ ଦୁର୍ନୀତି ବିଭାଗ ପକ୍ଷରୁ ଆବେଦନକାରୀଙ୍କ ବିରୋଧରେ ରୁକ୍ତ ହୋଇଥିବା ଦୁର୍ନୀତି ନିବାରଣ ମାମଲା ସେତେବେଳେ ତଦନ୍ତ ପର୍ଯ୍ୟାୟରେ ଥିଲା ଏବଂ ପରବର୍ତ୍ତୀ ସମୟରେ ତଦନ୍ତ ଶେଷ ହେବା ପରେ ଆବେଦନକାରୀଙ୍କୁ ଦୋଷମୁକ୍ତ କରାଯାଇଛି ଏବଂ ଚୁଡ଼ାନ୍ତ ବିବୃତି ଦାଖଲ କରାଯାଇଛି ଯାହାକୁ ମୁଖ୍ୟ ବିଚାର ବିଭାଗୀୟ ଦଣ୍ଡାଧିକାରୀ, କଟକ ଗ୍ରହଣ କରିଛନ୍ତି । କୌଶଲ୍ୟାଗଙ୍ଗ ମହାପାତ୍ର ଫାର୍ମର ଉତ୍ପାଦକରଣ କାର୍ଯ୍ୟ ସମ୍ପର୍କିତ ପ୍ରକ୍ରିୟାରେ ଆବେଦନକାରୀଙ୍କ ଉପରେ ରାଜ୍ୟ ସରକାର ଲଗାଇଥିବା ତିନୋଟି ବେତନ ବୃଦ୍ଧିକୁ ଅଟକାଇବାର ଜୋରିମାନାକୁ ଓଡ଼ିଶା ପ୍ରଶାସନିକ ନ୍ୟାୟାଧିକାରୀ ରଦ୍ଦ କରିଦେଇଛନ୍ତି ।

କେବଳ 1975-76 ଏବଂ 1977-78 ବର୍ଷ ପାଇଁ ବାର୍ଷିକ ଗୋପନୀୟ ବିବୃତିରେ ପ୍ରତିକୂଳ ଲିଖନ ହେଉଛି ଏକମାତ୍ର ତଥ୍ୟ ଯାହା ବାକି ଅଛି । 1975-76 ବର୍ଷରେ ଅତିରିକ୍ତ ମୁଖ୍ୟ ଯନ୍ତ୍ରୀ ନଥିବାରୁ କରାଯାଇଥିଲା ଯେ, "ସେ ତାଙ୍କ ହୃଦୟ ଏବଂ ଆତ୍ମାକୁ କାର୍ଯ୍ୟରେ ଲଗାଇ ନଥିଲେ" । 1977-78 ମସିହାରେ ରିପୋର୍ଟ ଅଧିକାରୀ ନଥିବାରୁ କରାଯାଇଥିଲା ଯେ "ସେ ହିସାବ ଏବଂ ସମୀକ୍ଷା ପ୍ରତି ନିଷ୍ଠୁର ଏବଂ ସମ୍ପତ୍ତି କର୍ତ୍ତୃପକ୍ଷଙ୍କ ବିନା କାର୍ଯ୍ୟକୁ ତୁଟିପୁର୍ଣ୍ଣ ଭାବରେ ବିଭକ୍ତ କରିବା କ୍ଷେତ୍ରରେ କାର୍ଯ୍ୟ କରନ୍ତି" । ପ୍ରତି-ଦସ୍ତଖତକାରୀ ଅଧିକାରୀ ନିମ୍ନଲିଖିତ ମତବ୍ୟ ଦେଇଥିଲେ :

"ରିପୋର୍ଟ ସମୟରେ ସେ ଅନେକ ଆର୍ଥିକ ଅନିୟମିତତା କରିଥିଲେ ଯାହାକୁ ଏଡ଼ାଇ ଦିଆଯାଇଥାନ୍ତା ଏବଂ ସେ କାମରେ ମନ ଲଗାଇ ନଥିଲେ ।"

ଏହି ମନ୍ତବ୍ୟଗୁଡ଼ିକ ସେହି ସମୟ ସହିତ ଜଡ଼ିତ ଯେତେବେଳେ ଆବେଦନକାରୀଙ୍କୁ କାର୍ଯ୍ୟ ନିର୍ବାହୀ ଯନ୍ତ୍ରୀ ଭାବରେ ନିଯୁକ୍ତ କରାଯାଇଥିଲା । ଏହା ପରେ ସେ ମଇ 1978 ରେ ଅଧିକାରୀ ଯନ୍ତ୍ରୀ ଭାବରେ ପଦୋନ୍ନତି ପାଇଥିଲେ ଏବଂ 1984 ରେ ତାଙ୍କୁ ମୁଖ୍ୟ ଯନ୍ତ୍ରୀ (ଜଳସେଚନ) ଭାବରେ ପଦୋନ୍ନତି କରାଯାଇଥିଲା । ଚାକିରିରୁ ବାଧ୍ୟତାମୂଳକ ଅବସର ନେଇ ଆଇନଗତ ସ୍ଥିତି ଭଲ ଭାବେ ସ୍ଥିର ହୋଇଛି :

"ସରକାର (କିମ୍ବା ସମୀକ୍ଷା କମିଟି, ଯାହା ହେଉନା କାହିଁକି) ପରବର୍ତ୍ତୀ ବର୍ଷଗୁଡ଼ିକରେ କୌଣସି ପ୍ରଦର୍ଶନର ନଥିବାରକୁ ଅଧିକ ଗୁରୁତ୍ୱ ଦେଇ, ଏହି ପ୍ରସଙ୍ଗରେ ନିର୍ଣ୍ଣୟ ନେବା ପୂର୍ବରୁ ସେବାର ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ନଥିବାର ଉପରେ ବିଚାର କରିବାକୁ ପଡ଼ିବ । ଏହିପରି ବିଚାର କରାଯିବାକୁ ଥିବା ନଥିବାରରେ ସ୍ୱାଭାବିକ ଭାବରେ ଗୋପନୀୟ ନଥିବାର/ ଚରିତ୍ର ତାଲିକାରେ ଉଭୟ ଅନୁକୂଳ ଏବଂ ପ୍ରତିକୂଳ ପ୍ରବେଶ ଅନ୍ତର୍ଭୁକ୍ତ ହେବ । ଯଦି ଜଣେ ସରକାରୀ କର୍ମଚାରୀଙ୍କୁ ଏପରି ମନ୍ତବ୍ୟ ପାଇଁ ପଦୋନ୍ନତି ଦିଆଯାଏ, ତେବେ ସେ ନିଜର କ୍ଷମତା ହରାଇ ଦିଅନ୍ତି, ବିଶେଷ କରି ଯଦି ପଦୋନ୍ନତି ଯୋଗ୍ୟତା (ଚୟନ) ଉପରେ ଆଧାରିତ ହୋଇଥାଏ, ବରିଷ୍ଠତା ଉପରେ ନୁହେଁ ।

(*ଦେଖନ୍ତୁ: ବୈକୁଣ୍ଠ ନାଥ ଦାସ ଏବଂ ଅନ୍ୟଜଣେ ବନାମ ମୁଖ୍ୟ ଜିଲ୍ଲା ଟିକିସା ଅଧିକାରୀ, ବାରିପଦା ଏବଂ ଅନ୍ୟଜଣେ, [1992] 2 ଏସ୍ ସି ସି 299, ପିପି ରେ 315-316*)

ତତ୍କାଳୀନ ମାମଲାରେ, 1975-76 ଏବଂ 1977-78 ବର୍ଷ ପାଇଁ ଗୋପନୀୟ ବିବୃତିରେ ମନ୍ତବ୍ୟ ଦିଆଯିବା ପରେ ଆବେଦନକାରୀଙ୍କୁ 1978 ମସିହାରେ ଅଧିକାରୀ ଯନ୍ତ୍ରୀ ଏବଂ ତା' ପରେ 1984 ମସିହାରେ ମୁଖ୍ୟ ଯନ୍ତ୍ରୀ ପଦବୀରେ ପଦୋନ୍ନତି ଦିଆଯାଇଥିଲା । ଏହା ଦର୍ଶାଯାଇଛି ଯେ 1975-76 ପୂର୍ବରୁ, 1976-77 ବର୍ଷରେ ଏବଂ 1977-78 ପରବର୍ତ୍ତୀ ବର୍ଷଗୁଡ଼ିକରେ ଆବେଦନକାରୀଙ୍କ କାର୍ଯ୍ୟ ସମ୍ପାଦନକୁ "ଉତ୍ତମ" ଭାବରେ ଆକଳନ କରାଯାଇଥିଲା । ଏହି ପରିସ୍ଥିତିରେ, ଆମର ମତ ହେଉଛି ଯେ ଉପରୋକ୍ତ 1975-76 ଏବଂ 1977-78 ବର୍ଷ ପାଇଁ ବାର୍ଷିକ ଗୋପନୀୟ ବିବୃତିରେ ସେମାନଙ୍କ ଦ୍ୱାରା କରାଯାଇଥିବା ପ୍ରତିକୂଳ ମନ୍ତବ୍ୟ, ଆବେଦନକାରୀଙ୍କ ବାଧ୍ୟତାମୂଳକ ଅବସରକୁ ନେଇ ମତାମତକୁ ବଜାୟ ରଖିପାରିବ ନାହିଁ ଏହି ଆଧାରରେ ଯେ, ଆବେଦନକାରୀଙ୍କୁ ସେବାରେ ଅଧିକ ରଖିବା ଜନସ୍ୱାର୍ଥରେ ନଥିଲା । ତେଣୁ, ଆମେ ମାର୍ଚ୍ଚ 5, 1986 ରେ ବାଧ୍ୟତାମୂଳକ ଅବସର ଆଦେଶକୁ ବଜାୟ ରଖିବାରେ ଅସମର୍ଥ ଏବଂ ଏହାକୁ ରଦ୍ଦ କରିବାକୁ ପଡ଼ିବ ।

ଆବେଦନକାରୀଙ୍କ ଜନ୍ମ ତାରିଖ ହେଉଛି ଏପ୍ରିଲ 26, 1933 । ସାଧାରଣ ଭାବେ ସେ ସେବାନିବୃତ୍ତି ଗ୍ରହଣ କରିବାର ବୟସ 58 ବର୍ଷ ହେବା ପରେ 1991 ମସିହା ଏପ୍ରିଲ ମାସ 30 ତାରିଖରେ ଅବସର ଗ୍ରହଣ କରିଥାନ୍ତେ । ମାର୍ଚ୍ଚ 5, 1986 ତାରିଖର ବାଧ୍ୟତାମୂଳକ ଅବସର ଆଦେଶକୁ ରଦ୍ଦ କରିବାର ପରିଣାମ ସ୍ୱରୂପ, ଆବେଦନକାରୀଙ୍କୁ ଏପ୍ରିଲ 30, 1991 ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଚାକିରିରେ ରହିଥିବାର ବିବେଚନା କରିବାକୁ ହେବ ଏବଂ ଅବସରକାଳୀନ ବେତନ ଏବଂ

ଅନ୍ୟାନ୍ୟ ଅବସରକାଳୀନ ସୁବିଧା ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟରେ ବେତନ ଏପ୍ରିଲ 30,1991 ଅନୁଯାୟୀ ସ୍ଥିର କରାଯିବା ଉଚିତ ଏବଂ ସେହି ଆଧାରରେ ତାଙ୍କୁ ଅବସରକାଳୀନ ବେତନ ଏବଂ ଅବସରକାଳୀନ ସୁବିଧା ଗଣନା କରାଯିବ ଉଚିତ । ମାର୍ଚ୍ଚ 5,1986, ବାଧ୍ୟତାମୂଳକ ଅବସର ଗ୍ରହଣ ଆଦେଶ ତାରିଖ ଠାରୁ ଆରମ୍ଭ କରି ଏପ୍ରିଲ 30,1991, ତାଙ୍କ ସେବାନିବୃତ୍ତି ବୟସ ତାରିଖ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ବକେୟା ବେତନ ଏବଂ ଅନ୍ୟାନ୍ୟ ପାରିଶ୍ରମିକ ସମ୍ବନ୍ଧରେ, ଆମର ମତ ହେଉଛି ଯେ ମାମଲାର ତଥ୍ୟ ଏବଂ ପରିସ୍ଥିତିକୁ ଦୃଷ୍ଟିରେ ରଖି ଆବେଦନକାରୀଙ୍କୁ ଏହି ଅବଧି ପାଇଁ ବେତନ ଏବଂ ପାରିଶ୍ରମିକର 50 ପ୍ରତିଶତ ପ୍ରଦାନ କରାଯିବା ଉଚିତ ।

ଫଳସ୍ଵରୂପ, ଆବେଦନକୁ ଅନୁମତି ଦିଆଗଲା, ନ୍ୟାୟାଧିକରଣ 1987 ମସିହା ସେପ୍ଟେମ୍ବର 28 ତାରିଖର ରାୟକୁ ରଦ୍ଦ କରାଗଲା ଏବଂ ଆବେଦନକାରୀଙ୍କ ଚାକିରିରୁ ବାଧ୍ୟତାମୂଳକ ଅବସର ଗ୍ରହଣ ପାଇଁ 1986 ମସିହା ମାର୍ଚ୍ଚ 5 ତାରିଖର ଆଦେଶକୁ ରଦ୍ଦ କରିଦିଆଗଲା । ଆବେଦନକାରୀ ଅବସରକାଳୀନ ବେତନ ଏବଂ ଅନ୍ୟାନ୍ୟ ଅବସରକାଳୀନ ସୁବିଧା ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟରେ ଏପ୍ରିଲ 30,1991 ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଚାକିରିରେ ରହିଥିବାର ବିବେଚନା କରାଯିବ । ତାଙ୍କର ବେତନ ଏପ୍ରିଲ 30, 1991 ତାରିଖ ସୁଦ୍ଧା ନିର୍ଦ୍ଧାରିତ ହେବ ଏବଂ ତାଙ୍କୁ ଦେବାକୁ ଥିବା ଅବସରକାଳୀନ ବେତନ ଏବଂ ଅନ୍ୟାନ୍ୟ ଅବସରକାଳୀନ ସୁବିଧା ସେହି ଆଧାରରେ ଗଣନା କରାଯିବ । ମାର୍ଚ୍ଚ 5,1986 ଠାରୁ ଏପ୍ରିଲ 30,1991 ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ସମୟ ପାଇଁ ଆବେଦନକାରୀଙ୍କୁ ତାଙ୍କୁ ପ୍ରଦାନ କରାଯିବାକୁ ଥିବା ବେତନ ଏବଂ ପାରିଶ୍ରମିକର 50 ପ୍ରତିଶତ ପ୍ରଦାନ କରାଯିବ । ଉକ୍ତ ରାଶି ସହିତ ଅବସରକାଳୀନ ବେତନର ସଂଶୋଧନ ଏବଂ ଅବସରକାଳୀନ ସୁବିଧା ବାବଦରେ ତାଙ୍କୁ ପ୍ରଦାନ କରାଯିବାକୁ ଥିବା ବକେୟା, ତିନି ମାସ ମଧ୍ୟରେ ଆବେଦନକାରୀଙ୍କୁ ପ୍ରଦାନ କରାଯିବ । ଖର୍ଚ୍ଚ ସମ୍ବନ୍ଧରେ କୌଣସି ଆଦେଶ ରହିବ ନାହିଁ ।

ଶ୍ରୀମତୀ ଏମ୍. କେ.

ଆବେଦନକୁ ଅନୁମତି ଦିଆଗଲା ।

ଅସ୍ଵୀକରଣ

"ଉପଭାଷାରେ ଅନୁବାଦିତ ରାୟ କେବଳ ମକଦ୍ଦମାରେ ପକ୍ଷଭୁକ୍ତ ବ୍ୟକ୍ତିଙ୍କର ସୀମିତ ବ୍ୟବହାର ଏବଂ ତାଙ୍କ ଆଞ୍ଚଳିକ ଭାଷା ରେ ବୋଧଗମ୍ୟ ହେବା ନିମନ୍ତେ ଉଦ୍ଦିଷ୍ଟ ଏବଂ ଅନ୍ୟ କୌଣସି ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ ନିମନ୍ତେ ଏହା ବ୍ୟବହାର କରାଯାଇନପାରେ । ସମସ୍ତ ବ୍ୟବହାରିକ ଏବଂ ସରକାରୀ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ ନିମନ୍ତେ ରାୟର ଇଂରାଜୀ ସଂସ୍କରଣ ଚିପ୍ରାମାଣିକ ବିବେଚିତ ହେବ ଏବଂ ସମସ୍ତ କାର୍ଯ୍ୟାଦୁୟନ ଏବଂ ନିଷ୍ପାଦନ ନିମନ୍ତେ ଏହା ଉପଯୁକ୍ତ ବିବେଚିତ ହେବ ।"

ଅନୁବାଦିକା
 ସଙ୍ଗୀତା ସେନାପତି
 ଓଡ଼ିଶା ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟ ,କଟକ